

N:o 14.

Ank. till Riksd. Kansli den 27 Jan. 1885, kl. 2 e. m.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, med förslag till förordning om ändringar i förordningen angående fattigvården den 9 Juni 1871; Gifven Stockholms slott den 9 Januari 1885.

Med hänvisning till hvad bifogade utdrag af protokoll öfver ecklesiastikärenden för denna dag innehåller, vill Kongl. Maj:t i näder inhemta Riksdagens yttrande öfver följande förslag till ändringar i förordningen angående fattigvården den 9 Juni 1871.

»Med upphäfvande af 42 § 2 mom. och 44 § i förordningen angående fattigvården den 9 Juni 1871 stadgas, att samma förordning i nedan nämnda delar skall erhålla följande förändrade lydelse:

40 §, 2 mom.

Betlar någon efter fylda 15 år utan att vara i den nödställda belägenhet, att fattigvård enligt 1 § erfordras, må tillsyningsman, om betlaren icke har sitt hemvist inom det fattigvårdssamhälle, der han anhålls, inställa honom, å landet, hos ortens kronofogde eller länsman och, i stad, hos stadsfiskalen. Har åter anhållen betlare sitt hemvist inom det fattigvårdssamhället, anmäler tillsyningsmannen förhållandet hos fattigvårdsstyrelsen, som, der fattigvård enligt 2 § anses icke böra ifrågakomma, meddelar betlaren varning eller ock låter inställa honom hos polistjensteman, som ofvan är nämnt.

40 §, 5 mom.

Har minderårigt barn betlat på befallning eller med tillåtelse af föräldrar eller annan, som är skyldig att om barnet hafva vård, må fattigvårdsstyrelsen antingen varna den, som betalandet befalt eller tillåtit, eller och låta inställa honom, å landet, hos ortens kronofogde eller länsman och, i stad, hos stadsfiskalen.

41 §.

1. Inställes hos polistjensteman någon, hvilken gjort sig skyldig till förseelse, som i 40 § 2 eller 5 mom. sägs, varde med honom förfaret på sätt i afseende å lösdrifvare är stadgadt i lagen angående lösdrifvares behandling.

2. Har någon gjort sig skyldig till förseelse, som i 35 § 4 mom. sägs, och varder förhållandet hos Kongl. Maj:ts Befallningshafvande anmält, må, efter förhör inför Kongl. Maj:ts Befallningshafvande eller enligt dess förordnande vid domstol i orten, Kongl. Maj:ts Befallningshafvande ålägga honom tvångsarbete eller, då mildrande omständigheter förekomma, låta vid varning bero.

42 §.

Pröfvar Kongl. Maj:ts Befallningshafvande skäligt ålägga den, som mot 35 § 4 mom. sig förbrutit, tvångsarbete, skall tiden derför bestämmas till minst en och högst sex månader; börande arbetet förrättas i allmän tvångsarbetسانستالت eller och i sådan, under offentlig myndighets tillsyn stäld arbetsanstalt, som i 6 § 3 mom. eller 9 § 2 mom. omförmäles, der dess stadgar det medgifva. Finnes ej sådan arbetsanstalt, skall han hållas lika lång tid i länsfängelse eller kronohäkte till det arbete, som kan vara att tillgå.

43 §, 3 mom.

Varder någon enligt 40 § 2 eller 5 mom. af fattigvårdsstyrelse hos polistjenstemän instäld, bestrides kostnaden derför af fattigvårdssamhället.

50 §.

Den, som vill söka ändring i Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes utslag i mål rörande sådan förseelse, som i 35 § 4 mom. nämnd är, vare skyldig att inom åttonde dagen efter det han af utslaget jemte derå tecknad besvärs-hänvisning erhållit del, den oräknad då delgivandet skedde, sina till Konungen ställda underdåliga besvär ingifva hos Kongl. Maj:ts Befallningshafvande; och förfares vidare med besvären, såsom i lagen angående lösdrifvares behandling sägs i fråga om besvär emot utslag, hvarigenom lösdrifvare blifvit till tvångsarbete dömd.»

Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all Kongl. nåd och ynnest städse välbevägen.

O S C A R.

C. G. Hammarskjöld.

Utdrag af protokollet öfver ecklesiastikären den, hållt inför Hans Maj:t Konungen i Statsrådet å Stockholms slott den 9 Januari 1885.

Närvarande:

Hans Excellens Herr Statsministern *Themptander*,
 Hans Excellens Herr Ministern för utrikes ärendena Friherre *Hochschild*,
 Statsråden: *Lovén*,
von Steyern,
Hammarskjöld,
Richert,
Ryding,
von Krusenstjerna och
 Friherre *Tamm*.

10:o.

Departementschefen Statsrådet Hammarskjöld anförde i underdånighet:
 »De af Eders Kongl. Maj:t förordnade komiterade för utarbetande af förslag till lag angående lösdrifvarez behandling hafva föreslagit åtskilliga ändringar i förordningen om fattigvården, afseende dels att betlare måtte i fråga om ansvar och behandling ställas lika med lösdrifvare, dels att åstadkomma öfverensstämmelse mellan de begge författningarnas bestämmelser. Såsom af protokollet öfver justitiedepartementsärenden för den 9 Augusti 1884 inhemtas, blef sistnämnda förslag i anseende till deras nära samband med det förra remitteradt till Högsta Domstolens yttrande, ehuru det liksom sjelfva fattigvårdsförordningen ej är att hänföra till allmän lag.

Sedan Eders Kongl. Maj:t denna dag på Chefens för Justitiedepartementet föredragning beslutit aflåta proposition till Riksdagen med förslag till lag angående löstdrifvares behandling, torde det tillåtas mig att anmäla förslaget till ändringar i fattigvårdsförordningen. Lika med Högsta Domstolen finner jag förslaget i hufvudsak kunna godkännas. Några mindre jemknningar så väl i ordalag som innehåll synas dock, hufvudsakligen med anledning af Högsta Domstolens anmärkningar, erforderliga, hvarjemte 44 § i fattigvårdsförordningen torde såsom öfverflödig böra upphäfvas. Öfver det af dessa anledningar inom ecklesiastikdepartementet i vissa delar omarbetade förslaget hemställer jag att Eders Kongl. Maj:t täcktes inhemta Riksdagens yttrande.»

Sedan detta förslag blifvit af Departementschefen uppläst, täcktes

Hans Maj:t Konungen på tillstyrkan af Statsrådets öfrige ledamöter bifalla hvad Departementschefen hemställt; och skulle proposition till Riksdagen aflåtas af innehåll bilagan vid detta protokoll utvisar.

Ex protocollo

Alfred Zimmerman.